

BIBLICKÉ ÚKOLY
IV. čtvrtletí
1961

KRISTUS STŘEDEM
BIBLICKÝCH NAUK

Plán vykoupení

Zlatý verš: 1. Mojž. 3, 15.

Úvod: Bůh dal andělům svobodnou vůli a možnost svobodného rozhodování. Totéž dal i člověku, čímž tedy předvídal možnost hříchu. Příchod hříchu na zem žádal nutně, podle plánu Božího, příchod a zástupnou smrt Kristovu pro ospravedlnění Božího zákona. Hřích proto nezmařil plán Boží, nýbrž jen přerušil. Plán Boží bude nakonec vítězně dokonán a hřích bude navždy odstraněn ze země i z vesmíru.

ZJEVENÝ PLÁN

1. Kdy poprvé pojal Bůh plán vykoupení? 1. Petr 1, 20.

Jak laskavý byl Bůh! Boží spravedlnost požadovala za hřích trest, ale Boží milosrdenství našlo východisko, jak vykoupit padlé lidské pokolení, a to dobrovolnou obětí Syna Božího. (Ef. 3, 11. Zj. 13, 8.)

Kristovo rozhodnutí, že zemře za provinilé lidské pokolení, spadalo do doby ještě před stvořením našeho světa a bylo potvrzeno při pádu člověka. V tomto smyslu rozumíme, že Kristus je zabit od počátku světa.

2. Který čin Adama a Evy po pádu do hříchu naznačoval změnu v jejich poměru k Bohu? 1. Mojž. 3, 9. 10.

„Ve své nevinnosti těšil se Adam volnému styku se svým Stvořitelem. Hřích však přivodil roz-

luku mezi Bohem a člověkem a toliko smíření Kristovo mohlo překlenout propast a umožnit, že zemi se dostalo nebeského požehnání a záchrany.“
EGW

3. Jaké zaslíbení bylo dáno padlému člověku při Božím výroku nad hadem? 1. Mojž. 3, 15.

Zde Pán přestává mluvit ke skutečnému hadu, který mluvil k Evě, a vynáší soud nad starým hadem satanem. Tento soud, promluvený prorockou řečí, byl vždy křesťanskou církví pokládán za předpověď příchodu budoucího vykupitele.

Tento výrok přinesl jistě velikou útěchu zdrceným přestupníkům, kteří stáli před Bohem, od jehož příkazu se odvrátili. Adam, místokráľ Boží na zemi, postoupil svou autoritu satanu. Nicméně, dříve než uslyšel vynesení rozsudku, dostalo se jeho otřesené duši hojivého balzámu naděje.

PŘEDPOVĚĎ KONEČNÉHO VÍTĚZSTVÍ BOŽÍHO PLÁNU

4. Které zaslíbení se naplní druhým příchodem Kristovým? Sk. 3, 20. 21.

„Vše, co bylo ztraceno pádem prvního Adama, bude obnoveno v Kristu. Prorok píše: ‚A tak ty věže bravná, bašto dcery Sionské, až k tobě přijde, pravím, panování první.‘ (Mich. 4, 8.) A Pavel poukazuje na vykoupení dobytého vlastnictví.

Bůh stvořil zemi, aby byla domovem svatých, šťastných bytostí. Tohoto cíle bude dosaženo, až země bude obnovena mocí Boží a očištěna od hříchu a zármutku a stane se věčným domovem vykoupěných.“ EGW

5. Co prohlašuje Bůh o konečném úspěchu svého plánu? Zj. 21, 5.

6. Které zaslíbení nám ukazuje vítězství velikého Božího plánu? Ef. 2, 6. 7.

OSPRAVEDLNĚNÍ CHARAKTERU BOŽÍHO

7. Čeho si mohl být Adam jist v Božím jednání s hříšným člověkem? 1. Mojž. 18, 25.
8. Která veliká zásada království Božího bude také zdůrazněna? Zj. 15, 2. 3; 19, 1. 2a.

Vykupitelský plán měl širší a hlubší účel nežli vykoupení člověka. Nejen z tohoto důvodu přišel Kristus na naši zemi, ale aby se zjevil před celým vesmírem Boží charakter. To měl Spasitel na mysli, když před svým ukřižováním řekl: „Nyní jest soud světa tohoto, nyní kníže světa tohoto vyvrženo bude ven. A já, budu-li povýšen od země, všechny potáhnu k sobě.“ (Jan 12, 31. 32.) Pro spásu musela smrt Kristova učinit nejen nebe přístupné lidem, nýbrž i před celým vesmírem ospravedlnit Boha a jeho Syna v postupu proti vzpouře satanově. Musela upevnit věčnou platnost zákona Božího a ukázat na následky hříchu.

9. Jak dokonale bude ospravedlnění charakteru Božího? Řím. 14, 11. (Filip. 2, 10. Iz. 45, 23.)

„Satan vidí, že jeho odboj učinil jej nehodným pro nebe. Používal své síly proti Bohu. Čistota, mír a soulad nebe byly by pro něho nejkrutějšími mukami. Jeho žaloby proti milosrdenství a spravedlnosti Boží jsou nyní umlčeny.“ EGW

DOKONÁNÍ PLÁNU

10. Co je blahoslavenou nadějí křestana? Tit. 2, 15.

Naděje na příchod Kristův je velikou pobídkou křesťanské víry. Tato naděje zoceluje ducha věřících uprostřed všech výkyvů života. Černé okamžiky malomyslnosti, zklamání v životních zkušenostech, jsou vyváženy slavnou křesťanskou nadějí v druhý příchod Kristův.

11. Jak bude Kristus přijat těmi, kteří na jeho příchod čekali? Iz. 25, 9.

12. Jaké poměry zavládnou v celém vesmíru, když plán vykoupení bude dokonán? Zj. 21, 1—4; 22, 3.

„Jedna památka však zůstane: náš Vykupitel ponese na věky známky svého ukřižování.“ EGW

2. ÚLOHA — 14. OKTÓBRA 1961

Vykupitel' vo svetle Starého zákona

Základný verš: Jób 19, 25.

Úvod: Táto úloha zo Starého zákona nám ukazuje, že Boh nenechal nikoho bez uistenia o príchode Mesiáša.

PRVÉ ZASLÚBENIE

1. Čo povedal Pán o hadovi po páde človeka do hriechu? 1. Moj. 3, 15.

„Slová povedané hadovi vzťahovali sa na samého satana a poukazovali na jeho konečnú porážku a zhubu.“ EGW

„Ježiš Kristus pre svoje vznešené poslanie je nazvaný ‚semenom‘.“ (Zj 12, 1—5; Gal. 3, 16. 19.)

„On to bol, ktorý prišiel, aby maril skutky diablove.“ (1 Ján 3, 8.)

2. Ako stručne a názorne prorokoval Enoch o Kristovom príchode? Júda 14.

Či Júda cituje z vtedy existujúcej knihy, známej pod menom Kniha Enochova, nie je dôležité. Písal z Božieho vnuknutia. Duch prorocký potvrdzuje správnosť výroku o Enochovi:

„Pán ho viedol prorockým duchom do budúcnosti cez pokolenia, ktoré malí žiť po potope a ukázal mu veľké udalosti, ktoré sú spojené s Kristovým druhým príchodom.“ EGW

3. Ako zjavil Pán Abrahámovi príchod Vykupiteľa? 1 Moj 12, 3; 22, 8—18.

„Predobrazom a zaslúbením zvestoval Boh Abrahámovi evanjelium. Patriarchova viera sa upierala k budúcnému Vykupiteľovi. Kristus povedal Židom: ‚Abrahám, váš otec, splesal, aby videl môj deň, aj videl a radoval sa.‘ (Ján 8, 56.) Miesto Izáka bol obetovaný baránok. Predstavoval Božieho Syna, ktorý mal byť obeťou za nás.“ EGW

4. Ako vyjadruje Jób svoju vieru, že sa pri vzkriesení stretne s Bohom? Jób 19, 25. 27a.

SVEDECTVO ŽALMOV A VEĽKÝCH PROROKOV

5. Aký živý obraz súdu podáva žalmista? Ž 50, 3—5.

„Kráľ kráľov prichádza v oblaku... Nebesia sa zvinuli ako svitok, zem sa trasie pred Ním a každá hora i ostrovy pohli sa z miesta.“ EGW

6. Čo napísal Izaiáš o príchode Vykupiteľa? Iz 59, 20. (Pozri tiež Iz 42, 1—4.)

„Vykupiteľ príde.“ Toto proroctvo sa splní pri druhom príchode Kristovom. Pán sa vráti, aby spasil svoj ľud — tých, čo sa odvrátili od svojich prestúpení a prijali Ho za svojho Spasiteľa.

7. Ktoré mená pripisuje prorok Jeremiáš Ježišovi, keď hovorí o Jeho príchode? Jer. 23, 5. 6.

Výroky „kralovať bude kráľ“, „výrastok Dávidov“ vzťahujú sa na Krista, ktorý bude vládnuť v súde a spravodlivosti v kráľovstve vykúpených. (Iz 9, 6. 7; Dan 7, 13. 14; Zj 11, 15.)

Výroky „výrastok Dávidov“ a „Hospodin spravodlivosť naša“ vzťahovali sa na Krista, pri Jeho triumfálnom príchode do Jeruzaléma.

8. Uveď niektoré predpovede proroka Daniela! Dan 2, 34. 35. 44. 45; 7, 26. 27; 12, 1—4.

SVEDECTVO MALÝCH PROROKOV

9. Akú výstrahu podáva prorok Joel? Joel 2, 1.

„Boh videl, že mnohí z Jeho vyznávačov nebudujú svoju povahu pre večnosť a vo svojom milosrdenstve chcel dať výstražné posolstvo, aby ich vyburcoval z otupelosti a pripravil na príchod Pánov.“ EGW

10. Ako predpovedá narodenie slávneho Panovníka prorok Micheáš? Mich 5, 2.

„Všetci izraelskí kňazi a zákoníci, zhromaždení okolo Herodesa, jednoznačne priznávali práve na základe tejto knihy, že Kristus — Kráľ sa narodí v Betleheme Júdovom. Toto proroctvo svedčí o Jeho preexistencii, Jeho odvekom trvaní. Ten, ktorý mal z Betlehema výjsť ako Panovník, bol Ten, ktorého „východiská sú od pradávna, odo dní veku“.

11. Ktoré Sofoniášove napomenutia zvestujú súd? Sof 1, 14—18; 2, 1—3.

Sofoniášovo proroctvo o súdoch nad Júdom sa tiež rovnako vzťahuje na súd nad nekajúcim svetom v dobe druhého príchodu Kristovho.

12. Čo hovorí prorok Haggeus o súde národov v dobe príchodu Pánovho? Hag 2, 7. 8. (Žid 12, 26, 27.)

Toto proroctvo sa pôvodne vzťahovalo na obnovený chrám po návrate z babylonského zajatia i na prvý príchod Kristov. Pavel ho vzťahuje na Kristov druhý príchod.

13. Ako bude naložené s dvomi veľkými triedami ľudstva na sklonku dejín? Mal 4, 1—3.

„Slnko spravodlivosti“ je priliehavý obraz na Krista ako „Svetlo sveta“ (Ján 8, 12, 1, 4) a zdroj našej spravodlivosti. Kristus je vždy hotový dať svojmu ľudu svetlo v potrebný čas. V tomto zmysle môže byť povedané, že „slnko spravodlivosti“ vyšlo pri prvom príchode Kristovom a výjde ešte raz zvláštnym spôsobom pred Jeho druhým príchodom.

3. ÚKOL — 21. ŘÍJNA 1961

Způsob příchodu J. Krista

Zlatý verš: Zjev. 22, 12.

Úvod: „Satan může napodobit pravdu takovým způsobem, že svede mnohé. Avšak je nemožné pro něj zadržet pod svou moci duši, která

upřímně touží poznat pravdu stůj co stůj. Kristus jest pravda a „světlo, které osvětluje každého člověka přicházejícího na svět“. Duch pravdy byl vyslán, aby uvedl člověka ve všelikou pravdu.“ EGW

FALEŠNÉ NÁZORY O JEHO PŘÍCHODU

1. O jakém nebezpečném svodu mluvil Ježíš? Mat. 24, 4. 5. 24.

„Zlí duchové budou sledovat každou duši, která se snaží vstoupit do Kristova zástupu, neboť satan chce znovu zajmout koř.st, která mu byla vyrvána. Falešní Kristové budou předstírat neobvyčejnou upřímnost a svedou, kdyby bylo možné, i vyvolené.“ EGW

2. Jak se bude satan snažit svést lidi, když jeho čas bude krátký? 2. Kor. 11, 14.

„Aby korunoval veliký děj klamu, satan se bude sám vydávat za Krista. Církev dlouho hlásala, že hledí vstříc příchodu Kristovu jako ke splnění svých nadějí. Nyní veliký podvodník bude chtít vyvolat zdání, že Kristus přišel. V různých končinách země bude se satan objevovat mezi lidmi jako velebná bytost oslňující jasností, podobající se Synu Božímu, jak jej Jan líčí ve Zjevení. Sláva, jež ho obklopuje, není zastíněna ničím, co kdy lidské oko spatřilo. Vítězné volání zaznívá: „Kristus přišel! Kristus přišel!“ Lid s úctou se vrhá před ním na zem, zatím co falešný Kristus pozvedá nad nimi ruce a pronáší slova žehnání, jako Ježíš žehnal svým učedníkům, když žil na zemi.

Avšak lid Boží se nedá svést. Učení tohoto podvodného Krista není ve shodě s Pismem.“ EGW

3. Které čtyři zkušenosti uvádí Pavel v životě těch, kteří budou svedeni? 2. Tes. 2, 10—12.

- a) „Lásky pravdy nepřijali“.
- b) „Věřili lži“.
- c) „Neuvěřili pravdě“.
- d) „Oblíbili sobě nepravost“.

Když spolehne na slovo Boží, přijmeme pravdu a žijeme ve shodě s ní, nemusíme se bát podvodu.

MYLNÉ NÁZORY O DRUHÉM PŘÍCHODU

4. Proč nemůže vzkříšení Ježíše představovat jeho druhý příchod? Mat. 28, 2—6. Mar. 16, 2 až 6. Zj. 1, 7.

Když Kristus vyšel z hrobu, vidělo ho jen několik málo lidí.

Když přijde podruhé, „uzří jej všeliké oko“, a to tehdy, až bude evangelium hlásáno všem národům, pokolením a lidem.

5. Proč nemůže obrácení znamenat druhý příchod Krista? Mat. 24. 30.

Jsou i takoví, kteří věří, že druhý příchod Ježíše se uskutečňuje při obrácení, ale tento názor není založen na slovech: „Takto praví Hospodin.“ Po znovuzrození přebývá Kristus v srdci skrze Ducha svatého, ale to není jeho druhý příchod. To je neviditelný příchod Ježíše skrze Ducha svatého.

6. Která zkušenost naznačuje, že učedníci nevěřili, že smrt člověka znamená druhý příchod Kristův? Jan. 21, 21—23.

„Nauka, ozývající se z tak mnohých kazatelen, že totiž druhý příchod Kristův jest při smrti člo-

věka, jest nástrojem k odvrácení myslí lidí od jeho osobního příchodu na oblacích nebeských. Po dlouhá léta satan mluvil: „Aj, v skrýších jest“, a mnohé duše byly ztraceny přijetím tohoto podvodu.“ EGW

UČENÍ JEŽÍŠE A APOŠTOLŮ

7. Jaké zaslíbení dal Ježíš svým učedníkům? Jan 14, 3.

8. Co napsal apoštol Pavel o učení Pána Ježíše? 1. Tes. 4, 16.

9. Jaké ujištění bylo dáno anděly při nanebevzetí Krista? Sk. 1, 11.

„Soucitný Spasitel, předvídaje opuštěnost a zármutek svých následovníků, nařídil andělům, aby je potěšili ujištěním, že opět přijde osobně, tak, jak odešel do nebe.“ EGW

10. Jakou výstrahu vyslovil Ježíš ohledně falešných nauk? Mat. 24, 23—26.

Spasitel varoval svůj lid před klamem v tomto ohledu a jasně předpověděl způsob svého druhého příchodu. (Viz. poznámku u otázky 2.)

11. Jaký působivý obraz použil Spasitel k vysvětlení své předpovědi? Mat. 24, 27.

12. Co mluví Písmo o slavném zjevení Krista? Mat. 16, 27. Luk. 9, 26.

13. Co je praveno o činnosti andělů? Mat. 24, 31. (Iz. 43, 5. 6.)

14. Co potom obdrží lid Boží? Žid. 9, 28.

„Velekněz ve starozákonní službě, když vyko-

nal očištění Izraele, vyšel ven a požehnal shromáždění. Tak i Kristus na konci svého zprostředkovatelského díla objeví se „bez hříchu k spasení“, aby požehnal svůj čekající lid životem věčným.“ EGW

4. ÚKOL — 28. ŘÍJNA 1961

Zdravé učení

Zlatý verš: Titus 2, 1.

Úvod: Učení může být založeno na pravdě nebo klamu. Proto je učení pravé neboli zdravé a nepravé, klamné. Dítka Boží musí mít důkladnou znalost pravého učení. Všechny pravé a zdravé nauky týkající se spasení jsou založeny na bibli. Má-li být zdravá nauka účinná, musíme ji rozumět a uposlechnout.

DŮLEŽITOST ZDRAVÉHO UČENÍ

1. Které okolnosti zdůrazňují naléhavou potřebu zdravého učení? 2. Tim. 3, 1—5. 13; 4, 3. 4.
„Apoštol zde nemá na mysli lidi, kteří jsou zřejmě proti každému náboženství, nýbrž mluví o těch, kteří se nazývají křesťany, ale dávají se svádět svými názory a tím se stávají otroky vlastního já. Ti dbají jen takového učení, které nectrestá jejich hříchy, a neodsuzuje jejich způsob života. Poněvadž je urážejí prostá slova sluhů Kristových, vybírají si učitele, od nichž slyší chválu a lichocení.“ EGW
2. Které jiné nauky v rozporu se zdravým učením uvádí bible? 1. Tim. 6, 3—5.

Tyto marné nauky jsou v Písmě různě pojmenovány:

„Kvas farizejský a saducejský.“ Mat. 16, 11. 12.

„Učení lidská.“ Kol. 2, 22. Ef. 4, 14.

„Učení ďábelská.“ 1. Tim. 4, 1.

„Učení rozličné a cizí.“ Žid. 13, 9.

„Učení Balámovo“, „učení Mikulášenců“. Zj. 2, 14. 15.

„Ti, kdož nejsou ochotni přijmout prosté jednoznačné pravdy bible, stále vyhledávají učení, které by utišilo jejich svědomí. Čím jsou tyto nauky méně duchovní, nevyžadující sebezapření a pokoru, s tím větší přízní jsou přijímány.“ EGW

3. Kterými slovy vystihuje apoštol Pavel důležitost zdravého učení? 1. Tim. 4, 6. 13. 16. Tit. 1, 9.

POTŘEBA ZDRAVÉHO UČENÍ

4. Jak má být podáváno učení bible? 2. Tim. 2, 15.

5. Co musí být ochoten činit, kdo chce poznat učení bible? Jan. 7, 17.

„Usilujeme-li opravdově činit vůli Boží, Duch svatý učiní příkazy Božího slova zásadami života a napíše je na desky našeho srdce. Další osvícení Duchem svatým obdrží jen ti, kteří následují světlo, kterého se jim už dostalo. Tuto zásadu vyjadřují přiléhavě slova Kristova: „Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, ten bude umět rozeznati.“ Kdo s modlitbou studuje slovo Boží a chce upřímně poznat pravdu a plnit ji, obdrží božské osvícení. Porozumí bibli.“ EGW

6. Proti čemu bude chránit znalost zdravé nauky? Řím. 16, 17.

„Tehdejší doba byla pro církve bohatá na nebezpečí. Překrucováním a lži snažili se poslové satanovi vzbudit odpor proti učení Kristovu, což mělo za následek, že spory a kacířství přiváděly církve do nebezpečí. Jan se velice rmoutil, když viděl, jak se tyto zhoubné bludy vloudily do církve. Viděl, jakému nebezpečí byla církev vystavena a proto rychle a rozhodně čelil těmto těžkostem. EGW

DŮKAZY ZDRAVÉHO UČENÍ

7. Na čem je založena křesťanská nauka? 2. Tim. 3, 15. 16.

Bible je zkušebním kamenem všech nauk. Ona je měřítkem při rozeznávání dobra a zla.

8. Proti jakému zneužívání Písem musíme být stále na stráži? 2. Petr. 3, 16. Mat. 4, 6.

„Mnozí svévolně překrucují slovo Boží. Jiní pak, kteří mají silné představy, používají rádi biblická čísla a symboly a vysvětlují je dle své libosti. Nedbají svědectví Písma, jež samo jest svým vykladačem, a takto pak vystavují své vrtochy za učení bible.“ EGW

9. Které další zkoušky má být učení podrobeno? 1. Jan. 2, 22. 23; 2. Jan. 7, 9.

10. Kterým dalším měřítkem mají být zkoumány všechny nauky? Iz. 8, 20.

„Všechny body učení, i když byly přijaty jako pravda, mají být postaveny do světla zákona

a svědectví; neustojí-li ve zkoušce, není v nich žádného světla." EGW

ODPOR PROTI ZDRAVÉMU UČENÍ

11. Jak se projevuje odpor proti zdravému učení?
2. Tim. 4, 3. Sk. 5, 28. Jer. 6, 16. Ezech. 33, 31.

Někteří dávají přednost výmyslům a lichotkám před zdravým učením, jiní odporují křesťanskému učení pronásledováním, jiní odmítají chodit po starých stezkách a jiní slyší, ale nejsou poslušni.

12. Jaké byly dalekosáhlé následky zavržení zdravého učení po smrti apoštolů? 2. Tes. 2, 3—7.

Veliké odpadnutí, nahrazení učení Kristova učním lidským, přišlo jako následek neposlušnosti slova Božího. „Pravdy bible byly znovu zatemněny obyčejí, tradicí a falešnou naukou. Falešné nauky populárního bohosloví měly na svědomí tisíce a tisíce pochybovačů a nevěrců. Je mnoho bludů a rozporů, které mnozí pokládají za učení bible, které však ve skutečnosti nejsou ničím než špatným výkladem Písma, přijatého během staletí papežské temnoty.“ EGW

13. Jaké stanovisko zaujímal lid Boží k vůli Boží, zjevené v naukách bible? Řím, 6, 17. Sk. 26, 19.

„Bůh nepřikázal nic zbytečného a žádný jiný projev úcty není mu tak milý, jako poslušnost.“ EGW

14. Co je ještě kromě zdravého učení důležité?
Sk. 2, 42. 1. Tim. 4, 16.

Kristus — Syn Boží

Základný verš: Mat 16, 16.

Úvod: „Ježiš Kristus bol od večnosti jedno s Otcom; bol obrazom Boha, obrazom Jeho veľkosti a velebnosti, odleskom Jeho slávy. Svojím príchodom na tento svet mal zjaviť Jeho slávu. Prišiel na túto hriechom porušenú zem, aby zjavil svetlo Božej lásky. Preto bolo o Ňom prorokované, že bude nazvaný Imanuel, čo znamená: Boh s nami.“ EGW

ZVEŠŤ O JEHO SYNOVSTVE

1. Ako sa malo volať dieťa Márie podľa anjelovej zvesti? Luk. 1, 35.
2. Aké svedectvo vydal Otec pri krste Spasiteľa? Mat. 3, 17.

„Tieto slová mali vzbudiť vieru v tých, čo boli prítomní a posilniť Spasiteľa k Jeho dielu. Nehľadiac na hriech odsúdeného sveta, ktorý doľahol na Ježiša a poníženie, ktorého sa Mu dostalo tým, že prijal ľudskú prirodzenosť, označil Ho hlas z neba za Božieho Syna.“ EGW

3. Čo tvrdil Ježiš o svojom božskom synovstve? Ján. 10, 36.

„Kristus prišiel, aby hriešnikom zjavil nášho nebeského Otca. Prijal osud ľudí a predsa bol bezúhonným Synom Božím.“ EGW

4. Ako vyjadril Peter presvedčenie učeníkov o božstve Ježiša Krista? Mat. 16, 14—16.

DŮKAZY JEHO BOŽSKÉHO SYNOVSTVA

5. Čo hovorí Písmo o Kristovej preexistencii? Mich. 5, 2; 1. Kor. 10, 4.

„Dieťa z Betlehema, nežný a milý Spasiteľ, je Boh zjavený v tele. ‚Boh s nami‘ je záruka nášho vyslobodenia z hriechu, záruka našej sily k poslušnosti Božiemu zákonu.“ EGW

6. Ktoré slová Kristovej modlitby zjavujú večnosť Jeho bytosti? Ján. 17, 5.

„Pravda, že Kristus bol jedno s Otcom skôr ako boli položené základy sveta, obsahuje svetlo. Táto pravda, akokoľvek v sebe tajomná, vysvetľuje mnoho tajomstiev a bez nej by mnoho iných právd zostalo nevysvetliteľných.“ EGW

7. Ktorými slovami prehlásil Ježiš svoju jednotu s Otcom? Ján. 10, 30; 14, 7—10.

Pri stvorení človeka Otec povedal: „Učiniťme človeka na svoj obraz a podľa svojej podoby.“ (1 Moj. 1, 26.) Slová „učiniťme“, „na svoj“ a „podľa svojej“ naznačujú s p o l u p r á c u na veľkom diele stvorenia človeka. Prvá kapitola Písma zjavuje božstvo Syna ako osobného Boha.

8. Čo napísal Pavel z Božieho vnuknutia o Kristovom božstve? Kol. 2, 9.

„Plnosť božstva“. Dobré je vedieť, že Kristus, ktorému slúžime, a ktorý vzal na seba naše telo a krv, je tiež Bohom. Aké podivuhodné spojenie oboch prirodzeností! On sa plne stotožnil s ľuďmi. Bol spôsobilý — ako to skutočne i muselo byť — stať sa prijateľnou obeťou. V ňom sa stretáva človek, ktorý mohol zomrieť a Boh, ktorý mohol premôcť smrť.

**9. Na ktorom diele spolupracovali Otec a Syn?
Kol. 1, 15—17; Žid. 1, 1. 2.**

**10. Ktorá zpráva o narodení Ježiša dokazuje, že
je Synom Božím? Luk. 2, 11; Mat. 1, 21.**

„Ježiš zomrel, aby spasil človeka. Preto človek
musí zanechať svoje bludné cesty, nasledovať
Kristov príklad a v sebazaprení vziať kríž. Musí
poslúchať Boha bez výhrady.“ EGW

SYN BOŽÍ SA STAL SYNOM ČLOVEKA

**11. Ktoré proroctvo predpovedalo, že sa Syn Bo-
ži stane človekom? Iz. 7, 14; Mat. 1, 23. (Pozri
úvod!)**

**12. Kedy a ako sa splnilo toto proroctvo? Aký
bol jeho účel? Gal. 4, 4. 5.**

„Keď sa naplnil čas, poslal Boh svojho Syna.
Božia prozreteľnosť riadila národy a myseľ ľudí,
kým svet nedozrel pre príchod Vykupiteľa.“ EGW

**13. Ktorým menom sa Ježiš často označoval? Mat.
18, 11, Ján. 3, 14.**

**14. Čo umožňoval Kristov život v tele? Žid. 2, 14
až 18.**

„Prijatím našej prirodzenosti sa Spasiteľ spo-
jil s ľudstvom páskou, ktorá sa nikdy nezruší.
Je s nami spojený naveky. ‚Tak Boh miloval svet,
že svojho jednorodeného Syna dal.‘ Dal Ho do tej
miery, že niesol naše hriechy a zomrel za nás;
dal Ho padlému ľudstvu. Aby nás uistil svojím
stálym pokojom, dal Boh svojho jednorodeného
Syna, aby sa stal členom ľudskej rodiny.“ EGW

Kristus náš spasitel

Zlatý verš: Luk. 2, 11.

Úvod: Jméno Ježíš bylo dáno Pánu z příkazu Božího. (Mat. 1, 21.) Také byl uveden důvod pro toto jméno: „Onť zajisté vysvobodí lid svůj od hříchů jejich.“ To je skutečný význam jména Ježíš: Spasit lidstvo. „Spasení je dobrovolným darem. Nemůže být získáno za žádné bohatství světa, nýbrž jedině ochotnou poslušností, když se odevzdáme Ježíši Kristu jako jeho vlastnictví.“ EGW

NAŠE SPASENÍ

1. Co stálo naše spasení, přesto, že je to svobodný dar? 1. Petr. 1, 18. 19. 1. Kor. 6, 20.
2. Jaké budou důsledky, zanedbáme-li tak vznešenou spásu? Žid. 10, 28. 29.

„Jsou snad hříšníci zproštěni viny, když nabízené spasení odmítají? Jejich rozhodnutí setrvat ve hříchu nijak nezmenší jejich vinu. Ježíš za ně zaplatil a oni patří jemu. Jsou jeho vlastnictvím a nebudou-li poslouchat toho, který za ně dal svůj život, ale věnují se službě satanově, dostanou svou odplatu — smrt.“ EGW

3. Jakou cenu má spasení ve srovnání s bohatstvím světa? Mat. 16, 26.

Se zřetelem k tomuto slavnému dědictví, získává věřící bohatství a hodnoty, které mu svět nemůže dát.

CELÉ NEBE MÁ ZÁJEM O NAŠE BLAHO

4. Co přeje Bůh lidské rodině? Ez. 33, 11.

5. Jak dalece se zajímá nebe o naši spásu? Jan 3, 16. Gal. 1, 4.

„Viděla jsem, že celá nebesa mají zájem o naše spasení, a my bychom měli být lhostejní? Opo-
vrhneme oběti, která byla za nás přinesena? Du-
cha Božího nemůžeme ustavičně zarmucovat.
Opustí nakonec ty, kteří ho budou stále rmou-
tit.

POTŘEBA SPASENÍ

6. Proč člověk potřebuje spasení? Řím. 3, 23; 5, 12.

7. Jaký je skutečný stav přirozeného srdce? Jer. 17, 9.

„Lidé neznají své vlastní srdce, neboť „nejlsti-
vější je srdce nade všecko a nejpřevrácenější.“
Ale Bůh rozumí sklonům padlé lidské povahy...
Nepřítel duší stále číhá, aby v nás otevřel cestu
nеспoutanému zlu, neboť si přeje, abychom byli
zničeni a Bohem zavrženi.“ EGW

8. Jakým obrazem znázornil prorok Jeremláš
lidskou neschopnost změnit sama sebe? Jer.
15, 23.

„Když jsme poznali svoji hříšnost, pak neztrá-
cejme času se svým polepšením! Mnozí lidé se
domnívají, že nejsou dost dobří, aby mohli jít ke
Kristu. Myslíš, že vlastní mocí by ses mohl po-
lepšit? Naše pomoc jest jedině u Boha. Nesmíme
čekat, až budeme mít silnější víru, světější po-

vahu, nebo až se naskytne lepší příležitost: sami nemůžeme ničeho dosáhnout. Musíme jít ke Kristu takoví, jací jsme.“ EGW

9. Jak a skrze koho jedině bylo umožněno spasení? Mat. 1, 21. Skut. 4, 12.

„Mimo Syna Božího nikdo nemohl dokonat naše vykoupení, poněvadž jedině jednorozený Syn, jenž byl v lůně Otcově, nám jej mohl zjevit. Jen ten, jenž sám znal výšku i hloubku lásky Boží, mohl takovou lásku zvěstovat světu. Jedině přenesmírná oběť, kterou Kristus přinesl za padlé lidstvo, byla s to vyjádřit lásku nebeského Otce k padlému lidskému pokolení.“ EGW

10. K čemu je určen vykoupený člověk? Ef. 2, 10.

Je to stvořitelská moc, která přeměňuje život a činí z něj novou bytost. Toto myslel Pavel, když napsal: „Protož jestli kdo v Kristu, nové stvoření jest.“ (2. Kor. 5, 17.)

je malul
11. Které tři důležité vlastnosti nalézáme v Kristu? Žid. 1, 8. Mat. 1, 23. 1. Petr. 2, 22.

Tento svět měl mnoho velikých, mocných a vlivných mužů. Ale v Kristu a jedině v něm, nacházíme vlastnosti, které jej činí Spasitelem. Jsou to: jeho božství, jeho lidství a jeho bezhříšný život.

12. Jakou jistotu nám dává Písmo o plném a dokonalém spasení? Žid. 7, 25. Jan 8, 36.

Bůh si přeje, aby byl člověk znovu přetvořen k jeho obrazu, proto mu ochotně nabízí plné spasení. „Jestliže se mu cele oddáme a přijmeme jej za svého Spasitele, pak ať jsme vedli život sebe-

hříšnější, pro něho budeme považováni za spravedlivé. Povaha Kristova vystřídá naši starou povahu, a Bůh nás přijme na milost právě tak, jako kdybychom nebyli hřešili." EGW

OSOBNÍ SPASENÍ

13. Co musíme činit, abychom byli spaseni, přestože spasení je svobodným darem od Boha? Zjev. 3, 20; 22, 17.

14. Která smutná slova vysloví jednou ti, kteří opovrhli spasením? Jer. 8, 20. Zjev. 6, 14 až 17.

„Ztracení lidé si v den soudu plně uvědomí význam oběti přinesené na Golgatě. Uvidí, co ztratili svou nevěrností. Pomyslí na vysoké, čisté společenství, které mohli získat. Je však pozdě.“ EGW

7. ÚKOL — 18. LISTOPADU 1961

Kristus naše spravedlnost

Zlatý verš: Jer. 23, 6.

Úvod: „Spravedlnost Kristova záleží v správném jednání a v dobrých skutcích z čistých, nezištných pohnutek.“ EGW

Je to spravedlnost Kristova, jeho bezúhonná povaha, jež je vírou udělena všem, kteří jej přijali za svého osobního Spasitele.“

POSELSTVÍ PRO DNEŠNÍ DOBU

1. Proč je poselství o spravedlnosti Kristově i dnes tak důležité? Řím. 3, 10. Iz. 64, 6.

„Lidé musejí být poučeni, že Kristus je pro ně spasením a spravedlností. Satanovým úmyslem je odvrátit lidi od víry v Krista jako jejich jediné naděje; neboť krev Kristova, která očisťuje od všelikého hříchu, působí toliko pro ty, kdož věří v její zásluhy a kteří ji předkládají Otci, jak to činil ve své oběti Ábel.“ EGW

2. Jak jmenuje prorok Jeremiáš Pána zástupů? Jer. 23, 6.

3. Čím se nám stal? Kolik věcí zahrnuje Pavlův výrok? 1. Kor. 1, 30.

„Spravedlnost Kristova, podobající se čisté, bílé perle, nemá poskvrny. Žádné lidské dílo nemůže zlepšit veliký a vzácný dar Boží. Ten jest bez chyby. V Kristu lze nalézt všechno to, co může ukojit potřeby a touhy lidské duše ve světě tomto i v budoucím.“ EGW

ZTRACENÁ NEVINNOST

4. Co zavinilo ztrátu původní nevinnosti našich prarodičů? 1. Mojž. 3, 1—10.

„Bílé roucho nevinnosti měli naši prarodiče, když je Bůh postavil do ráje. Tehdy žili v dokonalé shodě s vůlí Boží. Když však zhřešili, přerušili své spojení s Bohem, a světlo, v kterém byli zahaleni, zmizelo. Jsouce nazí a stydíce se, pokoušeli se ztracené nebeské roucho nahradit tím, že si udělali příkrývku z listí fíkového.“ EGW

5. Co bývá příčinou našeho oddělení od Boha? Iz. 59, 1. 2.
6. Čím znázorňuje prorok Izaáš naši spravedlnost? Iz. 64, 6.

CESTA SPRAVEDLNOSTI

7. Proč je člověku nemožné vlastní silou dosáhnout spravedlnosti? Jan 15, 5. Jer. 13, 23.

Kdyby se člověk mohl vlastní silou stát spravedlivým, pak by nebylo potřeba smrti Kristovy. „Nežli Adam zhřešil, mohl si následkem poslušnosti zákona Božího vytvořit správnou povahu. On však padl, a následkem jeho pádu padli jsme všichni. Sami se nemůžeme ospravedlnit. Jelikož jsme hříšní, nesvatí, nemůžeme dokonale zachovávat svatý zákon. A tudíž nemáme ani vlastní spravedlnost, kterou bychom mohli být před Bohem a jeho zákonem ospravedlněni.“ EGW

8. Co učí slovo Boží o snaze dosáhnout spravedlnosti vlastními skutky nebo skutky zákona? Řím. 9, 31. 32.

„Bych se v slzách rozplýval, aneb v pracích zemdličoval, nezaplatím za svůj hřích, neodčiním dluhů svých: výplata má jediná, jest tvá oběť nevinná.“

9. V čem jediné spočívá naše naděje na dosažení spravedlnosti? Gal. 2, 16.

„Bůh v nás nemůže působit bez našeho úsilí. Pro dosažení života věčného musíme vynakládat úsilí i my. Nedejme se oklamat často opakovaným ujišťováním: ‚Jedině věř, to je všechno, co musíš činit!‘ Víra a skutky jsou dvě vesla, která musíme používat současně na naší plavbě vzhůru proti

proudu nevěry. Tak i víra: nemá-li skutků, je mrtvá v sobě. Křesťan je člověkem víry i činu." EGW

10. Nad kolika věcmi musí člověk zvítězit, než se o něm může říci, že je oděn spravedlností Kristovou? 1. Jana 5, 4.

Musí být vítězem nad každým hříchem. Bůh požaduje naši úplnou odevzdanost, než může dojít k ospravedlnění. Proto zde musí být stálá poslušnost, která se projevuje v činné, živé víře, působící na lásku a očišťující duši.

11. Jak pohlíží nebe na člověka oděného spravedlností Kristovou? Řím. 8, 1.

„Kristus nám způsobil východisko. Žil na zemi za zkoušek a pokušení právě takových, jaké zkoušíme my. On však žil bez hříchu. Zemřel za nás, a nyní nám nabízí, že naše hříchy přijme na sebe a dá nám svou spravedlnost. Jestliže se mu cele oddáme a přijmeme jej za svého Spasitele, pak budeme pro něho považováni za spravedlivé.

KRISTOVA SPRAVEDLNOST USCHOPŇUJE ZMĚNU ŽIVOTA

12. Jak se v nás projevuje Kristova spravedlnost? Řím. 8, 4.

„Člověk, který se stal účastníkem Boží povahy, bude také ve shodě s jeho svatým zákonem." EGW

13. Co mělo být cílem každého dítěte Božího? Mat. 5, 48.

„Bůh požaduje od svých dítek dokonalost. Jeho zákon je vyjádřením jeho povahy a je také měřítkem každé povahy. Život Kristův na zemi byl dokonalým projevem zákona Božího. Ti, kteří

o sobě tvrdí, že jsou dítkami Božími, musí mít povahu podobnou povaze Kristově a musí být také poslušni všech přikázání Božích. Potom je Pán může přijmout do počtu těch, kteří jednou budou tvořit rodinu nebeskou.“ EGW

14. Co nás uschopní vidět slávu Boží? Ž. 24, 3. 4. Mat. 5, 8.

„Jen ti, kteří jsou oděni rouchem spravedlnosti, budou s to snést slávu jeho přítomnosti, když se zjeví v moci a slávě veliké.“ EGW

8. ÚLOHA — 28. NOVEMBRA 1961

Boží zákon

Základný verš: Ž 119, 18.

Úvod: „Zákon mal byť strážený ako slávny Boží odkaz celému svetu. Desatero malo poučať všetkých. Desať stručných, obsažných predpisov, obsahuje všetky povinnosti človeka k Bohu a bližným. Príkazy Desatora spočívajú na týchto dvoch veľkých zásadách: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily, a bližneho svojho ako samého seba.“ Tieto zásady sú jednotlivo rozvedené v desiatich príkazaniach.“ EGW

ÚČEL ZÁKONA

1. Akú prosbu vyslovil žalmista, keď sa zamýšľal nad Božím zákonom? Ž 119, 18.

Žalmista nebol slepý, on prosil o duchovný zrak, aby mohol vidieť krásu a obdivuhodné veci z Božieho zákona. Človek musí mať duchovný zrak, aby mohol pochopiť zmysel Božieho zákona.

2. Aká je povinnosť človeka a kde je zjavená?
Kaz 12, 13; Mat 22, 35—40.

Desatoro bolo napísané na dvoch kamenných doskách. Prvé štyri vyjadrujú našu povinnosť k Bohu a ďalších šesť vystihuje našu povinnosť k bližným. Zachovávanie Desatora spočíva teda na láske — láske k Bohu a ľuďom. Kde vládne zvrchovaná láska, tam sa nestretáme s prestupovaním zákona.

3. Akú skúsenosť majú tí, čo plnia zákon Boží?
Ž 119, 165; Iz 48, 18.

4. Čo hovorí Písmo o hriechu? 1 Ján 3, 4; 5, 17.

„Prvý krok, ktorý vedie k zmiereniu s Bohom, je usvedčenie o hriechu. Hriešnik musí skúmať svoj charakter Božím meradlom spravodlivosti, aby poznal svoju vinu. Je to zrkadlo, ukazujúce dokonalosť spravodlivého charakteru a uschopňuje k poznaniu vlastných nedostatkov. Zákon zjavuje človeku jeho hriechy, ale nie je záchranným prostriedkom. Zaťiaľ čo poslušnému zaslubuje život, prehlasuje, že smrť je údelom priestupníka. Jedine Kristovo evanjelium môže človeka oslobodiť od kľatby a poškvrny hriechu.“ EGW

5. Aké je nové prikázanie a jeho vzťah k Božiemu zákonu? Ján 13, 34; 15, 10.

Nové prikázanie nenahradilo Desatoro. Ono len potvrdzuje trvanie Božieho zákona. Ježiš povedal: „Ak ma milujete, ostrihajte moje prikázania“ a „ak budete ostrihať moje prikázania, zostanete

v mojej láske". Tu je reč o viacerých prikázaniach a nielen o jednom. Jeho láska je vyjadrená v novom prikázaní: „Ako som vás ja miloval.“ Ak budeme milovať tak, ako miloval Ježiš, potom splníme Jeho príkaz: „Ak ma milujete, ostrihajte moje prikázania.“ (Ján 14, 15.)

ZÁKON ZJAVUJE BOŽIU POVAHU

6. O ktorých troch vlastnostiach zákona hovorí Pavel, ako o rysoch Božej povahy? Rim 7, 12.

„Zákon Boží je tak svätý ako sám Boh. Vyjadruje Jeho vôľu, opisuje Jeho charakter, je výrazom Jeho božskej lásky a múdrosti.“ EGW

7. Ktorú ďalšiu Božiu vlastnosť zjavuje Zákon? Mat 5, 48.

„Zákon Hospodinov je dokonalý, občerstvujúci dušu. Bez zákona nemajú ľudia správnu predstavu o čistote a svätosti Božej. Nemajú správnu predstavu o hriechu a necítia potrebu pokánia.“ EGW

8. Čo je napísané o nemeniteľnosti Boha a Jeho zákona? Mal 3, 6; Mat 5, 17, 18.

Ježiš nezrušil mravný zákon, obsažený v Desatore a potvrdený prorokmi. Cieľom Jeho príchodu nebolo zrušiť niektorú jeho časť. Zákon musí navždy zostať celý v platnosti pre všetkých ľudí. Žiadna jeho časť neviaže sa na čas, miesto alebo okolnosti, podliehajúce zmenám, ale na Božiu povahu a povahu človeka a ich vzájomný nezmeniteľný vzťah.

POKUS O ZMENU ZÁKONA

9. Čo hovorí prorok Daniel o pokuse zmeniť Boží zákon? Dan 7, 25.

10. Ktoré výroky potvrdzujú platnosť zákona po Ježišovom ukrižovaní? Rím 3, 31; 7, 12. 14; Jak 2, 10; Zj 14, 12; 22, 14.

BOŽÍ ZÁKON MERADLOM SÚDU

11. Ako bude súdiť Iudí Boh? Skt 17, 31.

12. Čo je meradlom Božej spravodlivosti? Ž 119, 172.

„Zákon Boží je pravidlo, podľa ktorého budú na súde skúšané charaktery a životy všetkých ľudí. Šalamún hovorí: ‚Boj sa Boha a ostrihaj jeho prikázania, lebo to je povinnosťou každého človeka, pretože Boh privedie každý skutok na súd‘. Apoštol Jakub napomína svojich bratov: ‚Tak hovorte a tak robte ako takí, ktorí máte byť súdení zákonom slobody.‘ “ EGW

13. Podľa čoho sú Iudia súdení? Jak 2, 8—12.

14. Aké stanovisko má kresťan k Božiemu zákonu? Ján 15, 10.

„Tvrdenie, že Kristus svojou smrťou zrušil zákon svojho Otca, neobstojí. Keby bolo možné zmeniť alebo zrušiť zákon, potom by Kristus nebol musel zomrieť, aby zachránil človeka od trestu za hriech. Kristova smrť potvrdzuje jeho nemeiteľnosť. Syn Boží prišiel, aby zvelebil zákon a učinil ho slávnym. Sám prehlasuje o sebe: ‚Činiť tvoju vôľu, môj Bože, si želim a tvoj zákon je v mojich vnútornostiach.‘ “ EGW

Poslušnost

Zlatý verš: Iz. 1, 19.

Úvod: „Často je život křesťanů pln nebezpečí. Zdá se těžké splnit povinnosti, které jsou na nás kladeny. A přece hlas Boží mluví zřetelně: „Jdi vpřed!“ Měli bychom uposlechnout tento rozkaz i tenkrát, když náš zrak nemůže proniknout temnotou. Ti, kteří s poslušností otálejí, až zmizí veškerá pochybnost nejistoty a nezůstane žádná nebezpečí, neposlechnou vůbec.“ EGW

VÝZNAM A VZOR POSLUŠNOSTI

1. Jak definuje Ježíš pravou poslušnost? Jan 15, 14.

„Poslušnost není jen pouhý vnější souhlas, nýbrž služba lásky. Poslušností si nezasloužíme svého vykoupení. Vykoupení je svobodný dar milosti Boží, který musíme přijmout vírou. Avšak poslušnost jest ovocem víry.“ EGW

2. Jaký příklad poslušnosti nám dal Pán Ježíš? Fil. 2, 8.

Naším jediným vzorem poslušnosti je Ježíš Kristus. Jsme napomínáni, abychom následovali jeho příkladu. Příklad je mocnější než příkaz. Říkat jiným, aby něco udělali, je něco zcela jiného, než dělat to sami. Kdyby všechen svět následoval Krista, nebylo by zmatku v učení ani pokrytectví v životě.

3. Jak se projevuje duch neposlušnosti? 2. Tim. 3, 1—5.

KTERÉ VLASTNOSTI VEDOU K NEPOSLUŠNOSTI

4. Co vedlo Saula k neposlušnosti hlasu Božího? 1. Sam. 15, 23. 24.

Saul chtěl být u lidu oblíben. Nechtěl dát v sázku své královské postavení. Jeho pravé já nám zjevuje služebnice Boží takto: „Svou neposlušností změnil Saul svůj poměr k Bohu. Zakládal si na svém vysokém postavení a zneuctil Boha nedůvěrou a neposlušností. Lid ctíl svého krále a zapomínal, že on byl toliko nástrojem, kterým pracoval Bůh. Ačkoli Saul zpočátku připisoval čest Bohu, potom si slávu přivlastňoval sám. Ztratil ze zřetele závislost na Bohu a ve svém srdci odchyloval se od Pána.“ EGW

5. Co často dodává lidem odvahy k neposlušnosti? Kaz. 8, 11.

BŮH SI CENÍ POSLUŠNOST

6. Co zabránilo Mojžíšovi vstoupit do zaslíbené země? 4. Mojž. 20, 7—12.

7. Který zdánlivě nepatrný přestupek byl příčinou smrti Nádaba a Abia? 3. Mojž. 10, 1. 2.

8. Proč se roznítil hněv Boží proti Uzovi? 1. Par. 13, 9. 10.

„Filistinstí, kteří neznali zákony Boží, naložili truhlu smlouvy na vůz, když ji posílali zpět Izraelským a Bůh jejich snahu přijal. Ale Izraelští znali znění vůle Boží a zneuctili Boha, poněvadž

těchto pokynů nedbali. Na Uzovi lpěla velká vina opovážlivosti. Přes Boží zákaz se opovážili do-
tknout symbolu přítomnosti Boží. Bůh nemůže
přijmout částečnou poslušnost nebo nedbalé pl-
nění jeho příkázání. Soudem nad Uzou chtěl vští-
pit Izraelskym, jak je důležité, aby plnili jeho
rozkazy.“ EGW

RŮZNÉ PROJEVY POSLUŠNOSTI

9. Co praví Písmo o důležitosti poslušnosti jako opaku obřadnosti a povrchnosti? Ž. 40, 7. 1. Sam. 15, 22.

Čtyřicátý žalm obsahuje proroctví na Ježíše. Zjevuje jeho postoj k poslušnosti. Dary a oběti jsou důležité, ale Bůh zdůrazňuje něco hlubšího, něco lepšího než pouhé vnější projevy. On hledí do srdce. Obřady a vnější projevy mají nepatrný význam, nejsou-li projevem poslušného života. Amos 5, 31—27.

10. Jakou úlohu má náš sluch ve vztahu k hlasu Božímu? Iz. 30, 21. Mat. 11, 15.

11. V čem se projevuje opravdová poslušnost? Ž. 40, 9a.

„Láska je pohnutkou opravdové poslušnosti. Bůh požaduje ode všech svých tvorů službu lásky, která vyplývá z ocenění jeho charakteru. Nemá záliby ve vynucené poslušnosti a poskytuje všem svobodnou vůli, aby mohli sloužit dobrovolně.“
EGW

12. Jaké stanovisko k zákonu Božímu zaujímá křesťan? Ž. 40, 9b. Řím. 7, 22.

Pokud je zákon v srdci, je i život čistý; posluš-

nost je svrchovanou zásadou. Pokud je zákon pouze v bibli nebo na kamenných deskách, nemáme v něm zalíbení.

13. Jaká zaslíbení jsou dána poslušným? Iz. 1, 19.
Zj. 22, 14.

10. ÚKOL — 9. PROSINCE 1961

Znovuzrození

Zlatý verš: Jan 3, 3.

Úvod: Znovuzrozením nazývá bible obnovení srdce. Na jiném místě se porovnává s klíčením dobrého semene. Podobně nazývá nově obrácené „nyňi zrozená nemluvněťka (1. Petr. 2, 2), která musí růst (Ef. 4, 15), aby se sběhla v miru postavy plného věku Kristova“.

DŮLEŽITOST ZNOVUZROZENÍ

1. Co jediné opravňuje člověka vstoupit do království Božího? Jan. 3, 3. 5.
„Nenarodí-li se kdo znovu“, říká Spasitel, „nemůže vidět království Božího“. Jedině náboženství pocházející od Boha, může vést k Bohu. Abychom mu mohli sloužit správně, musíme být znovuzrození z Ducha.
2. Proč potřebují všichni lidé znovuzrození? Řím. 3, 23; 5, 12b.

3. Jaký je stav člověka, který není znovuzrozen? Ef. 2, 12.

Je mnoho těch, kteří zjišťují svou bezmocnost a touží po duchovním životě, který by je přivedl do souladu s Bohem; usilují marně. Jenom v Ježiši je vysvobození. Podrobte se vůli Kristově! Chtějte mu sloužit a budete-li jednat podle jeho slova, obdržíte sílu.

4. Kterými slovy vyjádřil žalmista touhu po změně života a srdce? Ž. 51, 7—10.

5. Co mluví Pán o této zkušenosti? Ez. 36, 25 až 27.

6. Jakou naléhavou výzvu vyjadřuje Bůh ústy proroka Joele? Joel. 2, 12. 13.

7. Jaké svědectví vydává Jan o těch, kteří prošli znovuzrozením? 1. Jan. 2, 29; 3, 9.

8. Čím se vyznačuje život opravdu obráceného člověka? 2. Kor. 5, 17.

„Silou Kristovou mohou mužové i ženy lámat okovy hříšných návyků a odřít se sobectví. Touto silou se opilci stávají střízlivými a neřestní čistými. Ona proměňuje duše. Tato změna sama o sobě jest divem všech divů.“ EGW

9. Jak dochází ke znovuzrození? 1. Petra. 1, 23. Jak. 1, 18.

VÝZNAM ZNOVUZROZENÍ

10. Jak znázornil Pán Ježíš znovuzrození? Jan. 3, 7. 8.

Znovuzrození nelze vysvětlit, ono musí být prožito. Tak tomu učil Ježíš, když mluvil s Niko-

démem. Nikodém byl zmaten, když Ježíš použil větru jako obrazu k znázornění působení Ducha sv. na život člověka. Působení Ducha svatého na srdce nelze vysvětlit. Nemůžeme říci přesný čas ani místo neb okolnosti, jak obrácení pokračovalo. Není to však důkazem, že k obrácení nedošlo.

DŮKAZY ZNOVUZROZENÍ

11. K čemu se cítil Zacheus puzen, když prožil znovuzrození? Luk. 19, 1—9.
12. Co se naučil říkat každý, kdo už je znovuzrozen? Luk. 22, 42b.
13. Co má a jak se projevuje znovuzrozený člověk? Fil. 2, 5. 1. Kor. 2, 16.
„Pak Duch Boží způsobí nový život v duši, uvede v soulad s Boží vůlí všechny myšlenky a touhy. Srdce i mysl je obnovená k jeho obrazu. Kristus v nás si podrobí vše.“ EGW
14. Jaký podivuhodný stav zavládne v životě znovuzrozeného člověka? Mat. 11, 29b. Iz. 57, 15. Mich. 6, 8.

11. ÚLOHA — 16. DECEMBRA 1961

Krst

Základný verš: Gal 3, 27.

Ůvod: Keď Pavel písal „... pohrobení sme teda s Ním skrze krst“ (Rím 6, 4), vtedy použil grécke podstatné meno „baptisma“, čo znamená ponoriť a vynoriť sa.

DÔLEŽITOSŤ KRSTU

1. Čím dal tiež Spasiteľ príklad svojim nasledovníkom? Mat. 3, 14. 15.

„Ježiš neprijal krst ako vyznanie viny. Plne sa postavil na úroveň hriešnika a vykonal všetko, čo máme aj my konať. Jeho život, plný utrpenia a trpezlivého očakávania, po krste je príkladom i pre nás.“ EGW

2. Ako zdôrazňujú evanjelisti dôležitosť krstu? Mat. 28, 19; Mar. 16, 15. 16; Luk. 7, 29. 30; Ján. 3, 5.
3. V ktorej ohľade krst očisťuje a spojuje cirkvi? Ef. 4, 5.

4. Ktorú podmienku musia splniť všetci, čo chcú byť členmi cirkvi? 1. Kor. 12, 12. 13.

„Kristus učinil krst znamením vstupu do svojho duchovného kráľovstva. Ježiš učinil krst jasnou podmienkou, ktorú musia splniť všetci, čo chcú dosiahnuť uznanie Otca, Syna a Ducha Svätého. Prv než človek môže nájsť domov v cirkvi, skôr než prekročí prah duchovného kráľovstva Božieho, musí prijať pečať Božieho mena: ‚Hospodin — spravodlivosť naša.‘“ EGW

POŽIADAVKY KRSTU

5. Aká je požiadavka krstu? Mat. 28, 19a; Skt. 8, 35.

„Tí, čo sú pokrstení v mene Otca, Syna a Ducha Svätého, hneď na začiatku svojho kresťanského života verejne prehlasujú, že opúšťajú satanovu službu a stávajú sa členmi kráľovskej rodiny,

dietkami nebeského Kráľa. Oni poslúchli výzvu: ‚Výjdite spomedzi nich a oddelte sa, a nečistého sa nedotýkajte.‘ Pri nich sa splnilo zaslúbenie: ‚A ja vás prijímam a budem vám otcom a vy mi budete synmi a dcérami.‘“ EGW

6. Čo musí predchádzať krst? Mar. 16, 16; Skt. 8, 36, 37.

7. Čo ešte sa prejaví pred krstom? Skt. 2, 37, 38.

Pravé pokánie vedie k obráteniu a vyznaniu hriechov. Podmienky krstu: vyučenie, viera, pokánie a obrátenie nemôžu splniť malé deti. Preto Písmo nič nehovorí o krste nemluvňat.

VÝZNAM KRSTU

8. Čo nám krst pripomína? Rím. 6, 3. 4. Kol. 2, 12.

Výrok u Rím. 6, 4 pochopíme len vtedy, ak máme na zreteli, že pôvodne sa krst konal ponorne.

9. Ktorý výrok Jánov naznačuje, že biblický krst sa nedeje pokropením? Ján 3, 23.

10. Ktoré ďalšie skúsenosti potvrdzujú správnosť krstu ponorením? Skt. 8, 38, 39.; Mat. 3, 16.

ŽIVOT PO KRSTE

11. Čo hovorí Písmo o živote po krste? Rím. 6, 4b; Gal. 2, 20.

Slovo „... v novote života“ naznačuje, že život pred krstom bol život starý. Ten istý apoštol, ktorý popisuje nový život, odhaľuje tiež zvláštnosti

starého života. Starý život má byť pri krste pohrobený. Nový život predstavuje obráteného človeka. O tomto novom živote čítame: „Krst galatských oznamoval ich vstup ‚v Kristu‘, jednotu ich duší s umierajúcim Pánom. Boli pokrstení, ako Pavel o tom píše na inom mieste, ‚v Jeho smrť‘, aby chodili ‚v novote života‘. Preto pôvodný spôsob krstu ponorením a vynorením z vody, znázorňoval smrť s Kristom, pohrobenie a vzkriesenie s Ním, oddelenie od hriešneho života a vstup do nového života.“

12. Ako je ďalej vyličený život po krste? Gal. 3, 27.

Z tohoto verša jasne vyplýva, že Pavel hovorí o živote po krste. Oblečenie Krista je skúsenosť, ktorú získame uverením. Výrazy „v Kristu Ježišovi skrze vieru“, „v Krista pokrstení“ a „Krista sme obliekli“, súvisia spolu a svojím významom sú jednoznačné.

13. O čo bude usilovať Boží človek po krste? Kol. 3, 1.

Nebeské veci uspokojujú túžby srdca, majú večnú hodnotu a sú trvanlivé. Duchovnú skúsenosť dieťa Božieho vyjadruje verš Iz. 40, 31: „... vznášajú sa na perutiach ako orly.“ Máme žiť v nebeskom ovzduší.

14. Čo majú skúsiť tí, čo nasledujú svojho Pána? Mat. 4, 1—10; Luk. 4, 13.

Tajomstvo Kristovho úspechu spočívalo v slovách: „Napísané je!“

Nesmrtelnost v Kristu

Zlatý verš: 1. Jan. 5, 12.

Úvod: Vira v přirozenou nesmrtelnost lidské duše vedla k uctívání mrtvých. Byl to obyčej mezi všemi národy starověku s výjimkou těch, kteří uctívali pravého Boha. Tato falešná nauka, nesmrtelnost lidské duše, připravovala cestu naukám spiritismu, v kterém se věří, že duše zemřelých se stýkají s lidmi pomocí klepání, nebo abnormálních duševních stavů, transu. Osoba oddávající se těmito praktikám, se nazývá médium.

STVOŘENÍ ČLOVĚKA A PŘÍRODY

1. Kdo je stvořitelem člověka? Jak byl člověk učiněn? 1. Mojž. 1, 26. 27; 2, 7. (Žalm. 103, 14.)
2. V jakém stavu byl člověk, když vyšel z rukou svého stvořitele? 1. Mojž. 1, 31. (Kaz. 7, 29.)

„Při stvoření člověka se projevilo působení osobního Boha. Když Bůh učinil člověka podle svého obrazu, byl lidský tvor dokonalý v uspořádání, ale byl bez života. Pak Bůh vdechl v tuto formu dech života a člověk se tak stal živou, dýčející, inteligentní bytostí. Všechny části lidského organismu byly uvedeny v činnost. Srdce, tepny, žíly, jazyk, ruce, nohy, smysly, mysl — všechno začalo svou funkci a bylo uvedeno pod zákon. Člověk se stal živou duší. Osobní Bůh stvořil člověka

skrze Ježíše Krista a obdaroval jej inteligencí a mocí." EGW

3. Jaký výrok pronesl David, když se pozastavil nad zázrakem vlastní bytosti? Ž. 139, 14.

David nemohl zůstat lhostejný, když se zamyslel nad vlastní bytostí a dílem Božím. Každý člověk má ve svém vlastním těle dostatek důvodů k uctivé vděčnosti.

NESMRTELNOST

4. Kdo jediná má vlastní, přirozenou nesmrtelnost? 1. Tím. 6, 15. 16; 1, 17.

Bůh jest jedinou bytostí, která má původní život, neboli nesmrtelnost sám v sobě. Všichni ostatní ji musí přijmout od něho.

5. Co řekl Job o přirozenosti člověka? Job. 4, 17.

6. Co bylo základem falešného učení o nesmrtelnosti duše? 1. Mojž. 3, 4.

První zaznamenaná lež pochází od nepřítele veškeré pravdy. Tato lež je vyjádřena třemi slovy: „Nikoli nezemřete smrtí!“ Tato slova tvoří kořen, základ, na němž je vybudovaná teorie o nesmrtelnosti člověka. Je to bídný základ!

SKUTEČNÝ STAV ČLOVĚKA PO SMRTI

7. Co se děje s člověkem, když umírá? Kaz. 3, 19. 20; 12, 7. 1. Mojž. 3, 19.

8. Jaký je stav člověka po smrti? Ž. 146, 3. 4. Kaz. 9, 5. 6.

9. K čemu je přirovnána smrt v bibli? Jan 11, 11. 1. Kor. 15, 51.

10. Co má Písmo ohledně místa odpočívání mrtvých? Job. 17, 13. Dan. 12, 13.

Původní hebrejské slovo pro hrob u Joba 17, 13 je „sheol“, což mezi jiným znamená také tmavé, prázdné podzemní místo, používané povšechně k označení místa přebývání mrtvých, bez rozlišování mezi dobrými a zlími. Jsou-li mrtví v hrobě, nejsou proto v nebi nebo někde v místě muk. Nemají-li vědomí, nemohou myslet, nic neví.

NESMRTELNÝ ŽIVOT

11. Jaký definitivní důkaz máme, že nesmrtelnost lze nalézt jedině v Kristu? Sk. 3, 15. Zj. 1, 18.

Jaké položil svůj život, vyšel však z hrobu, jelikož byl bez hříchu a svatý. (Řím. 1, 4) Jako je původcem věčného spásení, tak je i původcem vzříšení. Jako vítěz nad hrobem přísluší mu právo a moc dát život věčný všem, kdož mu důvěřují.

12. Komu jedině se dostává jistoty nesmrtelného života? Jan 3, 16. 1. Jan 5, 12. Řím. 2, 7.

Každý člověk může se stát vlastníkem tohoto neocenitelného přání, pokud vyhoví podmínkám. Věřící ... kvůli své víře v dobrém skutku, slávy a cti a nesmrtelnosti hledají, obdrží život věčný.

13. Kdy bude lid Boží oblečen nesmrtelností? 1. Kor. 15, 51—55. Ž. 17, 15.

Domov vykoupených

Zlatý verš: 1. Kor. 2, 9.

Úvod: *Mnohým se zdá budoucí dědictví příliš hmotné, a proto zduchovňují pravdy, které nás učí, že jde o skutečný domov. Kristus ujistil své učedníky, že odchází, aby pro ně připravil místa v domě Otce svého. Ti, kdož přijmou naučení slova Božího, nebudou ponecháni v úplné nevědomosti. A přece „... čeho oko nevidělo, ani ucho neslychalo, ani na srdce lidské nevstoupilo, co připravil Bůh těm, kteříž jej milují.“.*

BOŽÍ ÚMYSL PŘI STVOŘENÍ

1. Jaký cíl sledoval Bůh, když stvořil zemi? Iz. 45, 18.

„Ne na prázdno stvořil ji.“ Tato země nikdy neměla být pustá. Když Bůh stvořil první rodiče, řekl jim: „Plodtež se a rozmnožujte se a naplňte zemi a podmaňte ji.“ Ačkoli hřích snížil počet obyvatelstva země a způsobil stárnutí země, úmysl Stvořitele však zůstává nezměněn. „Řeknu-li co, rada má se koná, a vše, co se mi líbí, činím.“ (Iz. 46, 10.)

2. Proč je země pokládána za oprávněné místo pro přebývání člověka? Ž. 115, 16. Mat. 5, 5.

ZASLÍBENÍ DANÉ ABRAHÁMOVI

3. Jaké zaslíbení bylo učiněno Abrahámovi? 1. Mojž. 13, 14—17.

„Abrahámovi se dostalo cenného zaslíbení, které bylo dáno zejména lidem onoho století, že jeho potomci se rozmnoží natolik, že budou jako národ. ‚A učiním tě v národ veliký a požehnám tobě a zvelebím jméno tvé a budeš požehnáním‘. K tomu se dostává dědici víry neobvykle vzácného ujištění, že z jeho pokolení vyjde Vykupitel.“
EGW

4. Co bylo příčinou zaslíbení, daného Abrahámovi? Řím. 4, 13.

Toto požehnání dané Abrahámovi, mělo být rozšířeno v Ježíši Kristu také na pohany. (Gal. 3, 14) Všichni, kteří jsou Kristovi, jsou „símě Abrahámovo“ a dědicové podle zaslíbení. (Gal. 3, 29)

5. Co bylo hnací silou Abraháмова putování a jednání? Žid. 11, 8—10. 15—16.

SVATÉ MĚSTO

6. Co řekl Ježíš o budoucím domově svých následovníků? Jan 14, 1—3.

Tato slova byla určena k potěšení učedníků. Ježíš odcházel, ale nezapomněl na ně. On předvídá okamžik, kdy dojde znovu ke spojení s ním v domě Otce nebeského.

7. Co viděl Jan ve vidění sestupovat od Boha? Zjev. 21, 3.

PODMÍNKY NA NOVĚ ZEMI

8. Jaký obraz obnovené země líčí Písmo k našemu povzbuzení? Zjev. 21, 1; 22, 3—5.

Nad těmi, kdož měli účast v prvním vzkříšení,

druhá smrt nemá žádné moci. Pro bezbožné je Bůh šírajícím ohněm, ale svému lidu je sluncem a pavézou.

9. Podléhá ještě oslavené tělo nemocem a smrti? Zjev. 21, 4. Iz. 33, 24.

„Bolest jest nemožná v ovzduší nebes. Tam nebude již žádných slz, žádných pohřebních průvodů, žádných známek smutku. Smrti již více nebude, ani kvílení ani křiku, nebo první věci pominuly“.

10. Co mluví Písmo o životě zvířat na nové zemi? Jaká změna se stane s dravými zvířaty? Iz. 11, 6—9.

11. Jak budou vykoupení trávit čas na nové zemi? Iz. 65, 21. 22.

Život na nové zemi nebude plynout v zahálce, lidé budou pracovat a těšit se z plodů své práce. Práce bude rozkoší a zdrojem nekonečné radosti. Svatí budou mít čas a prostředky k provedení svých plánů.

DOMOV VYKOUPENÝCH

12. Může smrtelný člověk plně pochopit slávu vykoupěných? 1. Kor, 2, 9. 10.

„Lidská řeč je nedostatečná, aby mohla popsat odměnu spravedlivých. To plně poznají jen ti, kteří to uvidí. Žádná pozemská mysl nemůže vystihnout slávu Božího ráje.“ EGW

13. Jen kdo obdrží novou zemi jako dědictví? Zjev. 2, 7; 22, 14.

„Velký spor věků jest ukončen. Hříchů a hříš-
níků není více. Celý vesmír je čistý. Jediný tep
souladu a radosti buší veškerým stvořením. Od
toho, jenž vše stvořil, plyne život a světlo a ra-
dost všemi říšemi nekonečného prostoru. Od nej-
menšího prvku až po největší svět, všechny vě-
ci, ve své nezastíněné kráse a dokonalé radosti
hlásají, že Bůh je láska.“ EGW

JITŘENKA
1961

LEDEN

SVĚTLO ZE SVĚTLA BOŽÍHO

1. N Zj. 1, 8.	Jdi zpět až na počátek
2. P Joz. 1, 9.	Uposlechní příkazu
3. Ů Ž. 8, 4. 5.	Nebe mluví dodnes
4. S 1. Kor. 2, 15	Kdo jest duchovní
5. Č Zj. 19, 6.	V přítomnosti Všemohoucího
6. P Mat. 5, 19.	Boží dělicí čára
7. S Mat. 1, 23.	Bůh s námi
Z. s. 16, 13.	
8. N 1. J. 2, 16.	Tři propasti
9. P Př. 5, 21.	Jaké jsou tvoje cesty?
10. Ů Jan 4, 14.	Voda života
11. S Mar. 14, 6.	Krásná výstřednost
12. Č 5. Mojž. 10, 17.	Nedá se podplatit
13. P Mat. 7, 24.	Slyšet a činit
14. S Mat. 17, 20.	Víra přenášejíci hory
Z. s. 16, 21.	
15. N Ž. 18, 2. 3.	Nohy na pevné půdě
16. P Kaz. 9, 10.	Žij a pracuj s radostí
17. Ů 1. J. 1, 7.	Jaké je tvoje obecenství?
18. S Ž. 18, 8.	V jeho přítomnosti
19. Č 1. Král. 19, 11.	Správně vidět
20. P Mat. 4, 20.	Nepatříli k těm, kteří dlouho čekají
21. S Fil. 2, 5.	Vzor myšlení
Z. s. 16, 31.	
22. N Iz. 41, 18.	Zaslíbení žíznivým
23. P Řím. 15, 30.	Společné modlitebné úsilí
24. Ů Žid. 13, 20. 21.	Jak se projevovat
25. S 1. Tím. 1, 15.	Všichni zhřešili
26. Č Ž. 68, 4.	Umiš se radovat?
27. P Iz. 45, 3.	Zaslíbené poklady
28. S 1. Petr. 5, 5.	Pravá pokora
Z. s. 16, 42.	
29. N 1. J. 3, 18.	Ne slova, ale činy
30. P 2. Kor. 5, 17.	V Kristu je vše nové
31. Ů Iz. 53, 7.	Tak trpěl pro tebe

ÚNOR

SVĚTLO ZE SVĚTLA BOŽÍHO

1. S Luk. 16, 10.	Malá věc je stejně závažná
2. Č Řím. 13, 11.	Jsme v hodině dvanácté
3. P Žid. 11, 19.	Boží moc
4. S 2. Mojž. 33, 11.
Z. s. 16, 54.	Tvář i v tvář Bohu
5. N Jan 15, 12.	Ježíšův příkaz
6. P 1. Kor. 15, 58.	Opak vrtkavých křesťanů
7. Ú Fil. 4, 6.	Starost je tvůj nepřítel
8. S Jak. 5, 16.	Účinnost modlitby
9. Č 1. Tes. 5, 21.	Varuj se zlého
10. P 1. Par. 22, 16.	Výzva k práci
11. S Ž. 96, 9.
Z. s. 17, 06.	Komu patří úcta
12. N 1. Kor. 13, 11.	Projev dospělosti
13. P Oz. 6, 4.	Nestálost naší dobroty
14. Ú 1. Mojž. 2, 24.	Milující srdce
15. S Tit. 2, 14.	Zvláštní lid
16. Č Přísł. 18, 21.	Smrt i život v jeho moci
17. P Žid. 13, 3.	Projev lásky
18. S Kol. 1, 18.
Z. s. 17, 18.	Kristus především
19. N Ž. 46, 10.	Je Bohem míru a pokoje
20. P Ž. 149, 1.	S písní v srdci
21. Ú Luk. 2, 49.	Poslání Ježíšovo
22. S Přísł. 13, 20.	Máš svobodu volby
23. Č Job 22, 21.	Ale již dnes, ne až zítra
24. P Mat. 23, 11.	Měřítka velikosti
25. S 2. Par. 19, 11.
Z. s. 17, 30.	Výzva k následování
26. N Fil. 1, 15–17.	Dvojitá kázání
27. P Žid. 2, 8, 9.	Cena našeho vykoupení
28. Ú 1. Kor. 13, 2.	Skutečná potřeba člověka

BŘEZEN

SVĚTLO ZE SVĚTLA BOŽÍHO

1. S Zj. 21, 5.	Věčné jaro
2. Č Luk. 17, 6.	Víra rozmáhající se jako zrno hořčičné
3. P Jak. 4, 10.	Zkouška pokory
4. S Ef. 2, 19.	Nejsí sám
Z. s. 17, 42.	
5. N Ž. 4, 4.	Jistota vyslyšení
6. P 1. Mojž. 27, 8.	Podřízení se vůli Boží
7. O Fil. 2, 4.	Nebuď sobecký
8. S Jan 17, 4.	Ústřední bod
9. Č Iz. 59, 9.	Čekání na světlo
10. P 1. Jan. 4, 16.	Bůh je láska
11. S 2. Kor. 5, 20.	Evangelisace nikoli povýšení
Z. s. 17, 53.	
12. N Jan 15, 5.	Vinný kmen a ratolestí
13. P Mat. 25, 15.	Každý podle svých možností
14. O Ef. 6, 10.	Zdroj síly
15. S Jan 1, 42.	Veď k Ježíši
16. Č Oz. 2, 20.	Lepší cesta
17. P Iz. 1, 18.	Přikrytí jeho životem
18. S Luk. 10, 41. 42.	Předmět volby
Z. s. 18, 05.	
19. N 2. Kor. 9, 15.	Není na prodej
20. P Iz. 6, 1.	On jest nade vším
21. O 2. Par. 2, 5. 6.	Lidské dílo jej neobsáhne
22. S Přisl. 27, 1.	Dělej dnes
23. Č 1. Sam. 17, 42.	Od nevěřícího byl v pohrdání
24. P Jan 3, 16.	Světloštrá spása
25. S Ž. 133, 1.	Podmínka Božího požehnání
Z. s. 18, 16.	
26. N Mat. 13, 33.	Podobné kvasu
27. P Sk. 1, 8.	Pověření i pro tebe
28. O Mat. 16, 6.	Varuj se pokrytectví
29. S 2. Kor. 2, 12.	Toužil po spolupracovníkovi
30. Č 1. Mojž. 16, 13.	Učí nás vidět
31. P Gal. 6, 14.	Naše chloubá

DUBEN

SVĚTLO ZE SVĚTLA BOŽÍHO

1. S Mat. 28, 1. 2. Před mocí Boží se třese země
Z. s. 18, 27.
2. N Fil. 3, 10. Poznat Krista i jeho moc
3. P Luk. 4, 18. Kristovo poslání
4. Ů Ef. 3, 8. 9. Pavlovo poslání
5. S Řím. 13, 3. Člň vždy dobře
6. Č Ž. 139, 9. 10. Neuníkneš
7. P Iz. 43, 11. Není jiného spasitele
8. S Ester 4, 14. Odpovědnost za příležitost
Z. s. 18, 38.
9. N Kol. 3, 14. Tu obleč především
10. P 2. Mojž. 2, 11. V síle své
11. Ů Řím. 12, 2. Nebezpečí splnutí
12. S Jer. 8, 7. Ptactvo nás zahanbuje
13. Č 1. Kor. 13, 12. Nynější a budoucí poznání
14. P 1. Kor. 1, 9. Bůh jest věrný
15. S Jak. 1, 22. Nestavěj na písku
Z. s. 18, 49.
16. N Jer. 49, 16. Bůh se pyšným protiví
17. P 2. Kor. 6, 17. 18. Vybídnutí pro tebe
18. Ů 1. Petr. 3, 3. 4. Pravá elegance
19. S Luk. 12, 20. Pamatuj na věčnost
20. Č Zach. 7, 12. S kamenným srdcem zahyneš
21. P Ef. 3, 17. 18. Jen v obráceném srdci přebývá Kristus
22. S 1. Kor. 1, 17. Ne člověk, ale Kristus
Z. s. 19, 00.
23. N Řím. 8, 18. Dnes žijeme pro budoucnost
24. P Přísl. 15, 29. Podmínka vyslyšení
25. Ů Sk. 17, 26. Jsme z jedné krve
26. S Ef. 4, 27. Buď bdělý
27. Č 1. Mojž. 39, 2. Důsledek požehnání
28. P Mat. 9, 2. Pro víru jejich
29. S 1. Kor. 3, 11. Jediný základ
Z. s. 19, 11.
30. N Jan 20, 15. On zemřel, abys ty žil

KVĚTEN

SVĚTLO ZE SVĚTLA BOŽÍHO

1. P 2. Mojž. 5, 17. 18. Těžkostmi šli k vysvobození
 2. Ů Fil. 3, 14. Hleď vždy vpřed
 3. S Ž. 95, 6. Rodinný oltář
 4. Č 1. Jan. 1, 4. Dokonalá radost
 5. P Iz. 50, 10. Světlo v temnotě
 6. S Mat. 11, 28. 29. Křesťanovo jho
 Z. s. 19, 21.
7. N 2. Kor. 4, 6. Světlo našeho srdce
 8. P 2. Kor. 3, 2. 3. Co píšeš svým životem?
 9. Ů Ef. 4, 2. Rada i pro tebe
 10. S Luk. 24, 5. 6. On vstal a je věčně živý
 11. Č 5. Mojž. 1, 8. Nemůžeme být lehkomyšní
 12. P Mat. 12, 25. To platí i o tvém sboru
 13. S 5. Mojž. 31, 6. Jen odvahu!
 Z. s. 19, 32.
14. N PŘisl. 31, 27. 28. Cti matku svou
 • 15. P Řim. 1, 16. I ty patříš k nim
 • 16. Ů Joz. 24, 15. Jen jedna možnost
 • 17. S Fil. 3, 12. Kristus ti vyjde vstříc
 18. Č 1. Jan. 3, 21. Důvěra v Boha
 19. P Řim. 12, 10. Křesťanova přednost
 20. S 2. Kor. 4, 5. Cíl našeho kázání
 Z. s. 19, 42.
21. N 5. Mojž. 11, 11. 12. Oči Boží na nás hledí
 22. P Iz. 55, 12. Důvod k radosti
 23. Ů 1. Sam. 16, 7. Boží měřítko
 24. S Ž. 5, 9. On tě ochrání
 25. Č Řim. 8, 15. Patříme do Boží rodiny
 26. P 2. Kor. 5, 20. Důležitá výzva
 27. S 1. Kor. 1, 27. Neuvěřitelné
 Z. s. 19, 51.
28. N Mar. 12, 27. Služba živému vládcí
 29. P Mat. 13, 45. 46. Největší perla
 30. Ů 1. Tes. 5, 17. Stálé spojení
 31. S Jan. 9, 38. Věřím

ČERVEN

SVĚTLO ZE SVĚTLA BOŽÍHO

1. Č Mar. 8, 34.	Pokoř za cenu sebezapření	
2. P Mat. 25, 40.	Kristu sloužíme v lidech	
3. S Přisl. 9, 9.	Příjemná povinnost	
Z. s. 20, 00.		
4. N 1. Jan 5, 5.	Vítězství víry	
5. P Jan 12, 35.	Soumrak života	
6. Ů Přisl. 20, 27.	Hospodin zpytuje naši bytost	
7. S 1. Sam. 30, 6.	Posila v těžkostech	
8. Č Zj. 3, 19.	Bůh je láska v každý čas	
9. P Sk. 22, 16.	Neotálej	
10. S Fil. 4, 11.	Skromný v každé době	
Z. s. 20, 06.		
11. N 2. Král. 6, 16.	Nač často zapomínáme	
12. P Žid. 6, 10.	Bůh je spravedlivý	
13. Ů Iz. 44, 6.	Není jiného vykupitele	
14. S Luk. 14, 11.	Bůh se pyšným protiví	
15. Č Luk. 7, 8.	Jsme podřízeni svému Pánu	
16. P Luk. 14, 27.	Cesta za Kristem	
17. S 1. Par. 21, 24.	Vlastní oběť za vlastní hříchy	
Z. s. 20, 11.		
18. N Luk. 15, 18.	19. Požehnané rozhodnutí	
19. P Job 23, 10.	Zkouška ukovává povahu	
20. Ů 5. Mojž. 2, 3.	Rozmáhej se	
21. S Ef. 6, 4.	Správný vztah mezi rodiči a dětmi	
22. Č 1. Par. 19, 12	Vzájemnou pomocí k vítězství	
23. P Ž. 121, 1. 2.	Hleď vzhůru	
24. S Jan 6, 27.	Které dílo nejdříve	
Z. s. 20, 14.		
25. N Ž. 45, 1. 2.	Čím přetéká tvoje srdce?	
26. P Gal. 5, 1.	Zůstávej v poznané pravdě	
27. Ů Žid. 7, 25.	Orodovník pro všechny časy	
28. S Ž. 123, 1.	Nebesa jsou útočištěm	
29. Č Sk. 4, 13.	Máš nějaké poznávací znamení?	
30. P 2. Kor. 3, 18.	Hleď na svůj vzor	

ČERVENEC

SVĚTLO ZE SVĚTLA BOŽÍHO

1. S Luk. 6, 46. Ne slova, ale činy
Z. s. 20, 15.
2. N 2. Mojž. 20, 9. Práce je Božím příkladem
3. P Ž. 51, 10. Mús-li dobré srdce, budeš potěšen
4. Ú Luk. 14, 28. Uvažuj, než něco podnikneš
5. S Přisl. 15, 16. Měřitko spokojenosti
6. Č Ef. 3, 14, 15. Jsme jedna rodina
7. P Pís. Šal. 8, 7. Láska se nedá utlumit
8. S Luk. 14, 18. Také se rád vylouváš?
Z. s. 20, 13.
9. N Luk. 11, 1. Dech života
10. P Sk. 15, 10. Přetrhání pout
11. Ú Žid. 6, 12. Měj trpělivost
12. S Ž. 69, 9. Někdy se nás pro víru i příbuzní
straní
13. Č Luk. 7, 47. Důvod k lásce
14. P 1. Tím. 6, 12. Chtěj i ty být statečným
15. S 1. Mojž. 28, 12. Spojení s nebesy
Z. s. 20, 09.
16. N 1. Tím. 4, 12. Příkladem, ne pouze slovem
17. P 1. Tím. 6, 9, 10. Touha po zbohatnutí odvádí od víry
18. Ú Job 32, 8. Pramen rozumnosti
19. S 2. Tím. 2, 24. Jsi taktní?
20. Č Ž. 13, 6. S písní na rtech
21. P Ef. 3, 16. Silný uvnitř
22. S 2. Tím. 4, 7. Víru zachovat
Z. s. 20, 03.
23. N Jak. 4, 8. Dbej o čisté ruce i srdce
24. P Zjev. 3, 18. Nejdůležitější nákup
25. Ú 1. Mojž. 35, 3. Rozhodnutí hodné následování
26. S Přisl. 16, 7. Bůh pomáhá těm, kteří chodí po jeho
cestách
27. Č Mar. 5, 16, 17. Místo poděkování nevděk
28. P Kol. 3, 13. Opuť a pamatuj, kdo i tobě odpustil
29. S 1. Kor. 9, 16. Musíme mluvit a vyprávět
Z. s. 19, 55.
30. N Fil. 4, 4. Kdy se radovat
31. P Iz. 57, 15. Boží příbytek

SRPEN

SVĚTLO ZE SVĚTLA BOŽÍHO

1. Ů Fil. 3, 13, 14.	Nelpět na minulost!
2. S Jer. 2, 36.	Nenapodobuj
3. Č Iz. 57, 20.	Bez Boha není pokoje
4. P Přisl. 17, 24.	Obličej zrcadlí nitro
5. S Jan 15, 15.	Buďme přáteli!
Z. s. 19, 45.	
6. N Ž. 23, 1.	Hospodin je můj pastýř
7. P Přisl. 22, 3.	Hra s ohněm
8. Ů 2. Kor. 3, 5.	Od koho je naše dostatečnost a způsobnost
9. S Tit. 2, 4, 5.	Učít dobrým příkladem
10. Č Jan 3, 3.	Podmínka spasení
11. P Kaz. 4, 9, 10	Není dobře být samotnému
12. S Sk. 16, 7-9.	Život služby
Z. s. 19, 34.	
13. N Iz. 30, 15.	V čem je naše síla
14. P Mar. 8, 18.	Oči, které nevidí, uši, které neslyší
15. Ů Mar. 9, 23.	Věř a budeš mít úspěch
16. S Jan 1, 12.	Odvrhni povrchní náboženství
17. Č 1. Petr. 5, 7.	Pečuje ještě dnes?
18. P Řím. 7, 15, 24, 25.	Náš vysvoboditel
19. S Mat. 14, 27.	Neboj se!
Z. s. 19, 21.	
20. N Mar. 6, 31.	I odpočínku je třeba
21. P 2. Kor. 9, 6, 7.	Jakého dárce si cení Bůh
22. Ů Oz. 13, 14.	Zachránil nás před věčnou smrtí
23. S 1. Petra 1, 17	Bojíš se Boží nestrannosti?
24. Č 2. Par. 5, 13.	Požehnání jednomyslností
25. P 4. Mojž. 13, 30	Nepřátelé na prahu zaslíbené země
26. S 1. Kor. 10, 31.	Čiň to k slávě Boží
Z. s. 19, 08.	
27. N Ef. 4, 29.	Jaká jsou tvá slova?
28. P Iz. 53, 4, 5.	Proč jej tolik milujeme?
29. Ů Iz. 31, 1.	U koho hledat pomoc
30. S Žid. 12, 14.	Jak je to s tebou?
31. Č 1. Kor. 11, 1.	Vysoká věrnost

Z A Ř Í

S V Ě T L O Z E S V Ě T L A B O Ž Í H O

1. P Mat. 7, 22, 23.	Lze prorokovat i ďábly vymítat a přece nebyť Kristův
2. S Iz. 40, 26.
Z. s. 18, 53.	Dbej i ty Božích příkazů
3. N Ž. 23, 3.	Nová síla pro tvou duši
4. P Jan 5, 17.	Bůh je nám nejlepším příkazem
5. Ů Mat. 5, 9.	Tvůrcové pokoje
6. S 1. Jan. 3, 1.	Vysoké určení člověka
7. Č Řím. 1, 20.	Rozumný člověk pochopí
8. P Luk. 24, 15.	On jde i s tebou
9. S Zj. 3, 3.
Z. s. 18, 38.	Kdy to bude?
10. N 3. Mojž. 19, 17, 18.	Ty a tvůj bližní
11. P Jan 17, 3.	To je život věčný
12. Ů Mat. 22, 31, 32.	Bůh živých
13. S Mat. 4, 4.	Pokrm pro každý čas
14. Č Joz. 7, 10.	Přemýšlej i ty o své porážce
15. P Iz. 43, 18, 19.	Neohlížej se zpět
16. S Mat. 13, 39.
Z. s. 18, 23.	Žeň je blízko
17. N 1. Jan. 4, 10.	Boží láska
18. P Ž. 90, 1.	Můj příbytek
19. Ů Mat. 10, 38.	Vše v duchu kříže
20. S Řím. 8, 37.	Vítězové v Kristu
21. Č Jan 1, 29.	Ježíšovo poslání
22. P 1. Kor. 5, 6.	Stačí málo, aby nakazil mnohé
23. S 2. Par. 20, 9.
Z. s. 18, 08.	Vyslýchá v úzkostech
24. N Přisl. 14, 30.	Varuj se závidí
25. P Ž. 1, 1, 2.	Vyhýbej se výstřednosti
26. Ů Fil. 1, 9, 10.	Pro časnost i věčnost
27. S Sk. 20, 24.	Co je nejdůležitější
28. Č Mat. 18, 2, 3.	Pokorný jako dítě
29. P Sk. 10, 38.	Jen dobře
30. S Žid. 10, 23, 25.
Z. s. 17, 52.	Nezanedbávej svůj sbor

Ř I J E N

SVĚTLO ZE SVĚTLA BOŽÍHO

1. N Ž. 62, 6.	Očekávání od Boha
2. P Přisl. 4, 25.	Ani napravo ani nalevo
3. Ů Řim. 7, 18; 8, 1. 2.	Ospravedlněn v Kristu
4. S 2. Kor. 11, 3.	Nedej se svěst lstivou chytrostí
5. Č Zj. 1, 17. 18.	Pán věčného života
6. P Luk. 15, 20.	Příchod domů
7. S Jan 13, 4. 5.	Příklad služebnosti
Z. s. 17, 37.	
8. N Ž. 139, 3.	Zná naši bytost
9. P Ž. 95, 4. 5.	Svět je v jeho rukou
10. Ů Job. 38, 1-3.	Bůh se táže
11. S Mat. 5, 37.	Křesťanská poctivost
12. Č Ž. 91, 4.	Štít a záchrana
13. P Sk. 26, 19.	Z pokání čínicího hříšníka jásaající svědek
14. S 1. Mojž. 1, 28. 29.	Poslání člověka na zemi
Z. s. 17, 22.	
15. N Iz. 30, 29.	Důvod k radosti
16. P Přisl. 2, 6.	Od koho je moudrost
17. Ů Job. 21, 15.	Otázka bezbožných
18. S Mat. 14, 31.	Důsledek malé víry
19. Č Jan. 8, 32.	Naše vysvobození
20. P Ef. 4, 32.	Oděv laskavosti
21. S Zj. 3, 2.	Naděje v beznadějnosti
Z. s. 17, 08.	
22. N Přisl. 22, 29.	O pllnosti
23. P Ž. 90, 10.	Čas lze koupit
24. Ů Iz. 62, 2.	Budeš mít nové jméno
25. S Iz. 43, 2.	Nemusíš se bát
26. Č Ž. 107, 10. 11.	Kam vede odpor proti Bohu
27. P Jer. 29, 13.	Hledej celým srdcem
28. S Luk. 6, 19.	Zdroj léčivé síly
Z. s. 16, 54.	
29. N Mat. 22, 37.	Jak mnoho mlouvat?
30. P 1. Jan 4, 14.	Spasitel celého světa
31. Ů 2. Kor. 4, 16.	Obnovují se den co den

LISTOPAD

SVĚTLO ZE SVĚTLA BOŽÍHO

1. S Juda 24, 25.	On tě chrání předem
2. Č Mat. 10, 3.	Dbej na znamení času
3. P Rim. 6, 16.	Které moci náležíš?
4. S Iz. 61, 1. 3.
Z. s. 16, 41.	Krása místo popela
5. N Mat. 6, 12.	Zahrabat válečnou sekeru
6. P Mar. 11, 22.	Vítězící víra
7. Ú 1. Jan. 4, 7. 8.	I ty ji potřebuješ
8. S Zach. 14, 7.	Boží světlo neuhasne
9. Č Jer. 29, 12.	Proč se modlit
10. P 1. Sam. 3, 10.	Odpověz na Boží volání
11. S Jan 16, 33.
_____ Z. s. 16, 30.	Mír v bouři světa
12. N 1. Mojž. 13, 12.	Rozhodnutí, která platí
13. P Přísl. 16, 16.	Lepší než stříbro a zlato
14. Ú Ž. 32, 8.	Pokyn pro směr
15. S Luk. 22, 32.	Proč se modlit za druhé?
16. Č Gal. 2, 20.	Vynikající učitel
17. P Luk. 15, 7.	Radost z pokání
18. S Luk. 9, 23.
Z. s. 16, 20.	Cesta obětí
19. N Žid. 12, 11.	Pochopíš až později
20. P Jan 17, 19.	Bez posvěcení neuzříš Pána
21. Ú Ž. 27, 14.	Očekávání na Pána
22. S Gal. 1, 4.	Zachráněni před zlým
23. Č Ž. 50, 14.	Co slíbíš, splň
24. P Přísl. 15, 17.	Problémy hojnosti
25. S Gal. 3, 24.
Z. s. 16, 12.	Nejlepší učitel
26. N Kaz. 7, 16.	17. Křesťanova vyspělost
27. P Iz. 33, 17.	Zaslíbení spravedlivým
28. Ú Přísl. 3, 3.	Nejkrásnější ozdoba
29. S 1. Kor. 14, 8-10.	Buď určitý a jasný
30. Č Iz. 34, 16.	Hledej a čti

Navyj uhal

Ost.

PROSINEC

SVĚTLO ZE SVĚTLA BOŽÍHO

1. P Jan 21, 25. Velikost Ježíšových činů
2. S Mat. 6, 24. Není střední cesty
Z. s. 16. 05.

3. N Přísl. 16, 32. Sebeovládáním k vítězství
4. P Žid. 11, 13. Jsou nám příkladem
5. Ú Mat. 7, 21. Ne slova, ale činy
6. S 2. Petra 3, 17. 18. Statečná víra
7. Č Mar. 4, 40. Jaká je tvoje víra
8. P Ž. 32, 5. I já chci vyznat
9. S Luk. 21, 1-4. Bůh hledí k srdci
Z. s. 16, 01.

10. N Job 8, 21. Bůh chce naše štěstí
11. P Ž. 90, 12. Dni rychle míjejí
12. Ú Ž. 139, 7. 8. Bohu neutečeš
13. S Přísl. 4, 7. Hlavní věc
14. Č Mat. 5, 41. Jdi i dál, je-li toho třeba
15. P Ž. 23, 4. Je s tebou i v těžkostech
16. S Jer. 23, 23. 24. On je všudypřítomný
Z. s. 16. 00.

17. N Mat. 2, 10. Z Božího vedení se vždy radujeme
18. P 1. Kor. 13, 13. Láska je korunou ctnosti
19. Ú Mat. 6, 6. Co můžeš očekávat od modlitby?
20. S Ž. 24, 3. 4. Čisté ruce a čisté srdce
21. Č 2. Kor. 4, 18. Hleď dál na věci věčné hodnoty
22. P Mat. 12, 43. 44. Chraň své srdce před nástrahami
23. S 1. Mojž. 11, 4. Touha člověka
Z. s. 16. 02.

24. N Mat. 2, 9. S Božím vedením nezabloudíš
25. P Luk. 2, 10. 14. Nejlepší poselství
26. Ú Ž. 16, 1. Důvěra v Boha
27. S Iz. 43, 10. Mocní svědkové
28. Č Ž. 118, 24. Důvod k radosti
29. P Mat. 7, 14. Je příkrá a úzká
30. S Sk. 13, 38. Odpuštění v jeho jménu
Z. s. 16. 05.

31. N Joz. 3, 3. 4. Jde-li Bůh vpředu, neboj se!

BIBLICKÉ ÚKOLY 1961

Vydala Ústřední rada církve adventistů s. d.,
Praha 2, Londýnská 30 v Ústředním církevním
nakladatelství, Praha.

Tisk Stráž, n. p., Vimperk.

61/86. AA 8, VA 8,2. 26 359/60/VIII/2

D-15*01008. Vázané 10 Kčs.

02 — 60